

[Viggo Starcke.]

nu er hustruen borte fra hjemmet og fra børnene.

Arbejderen har opnået fremskridt med hensyn til sin mad og sine klæder, sin bolig og sit indbo, men dette skyldes den stigende produktionskraft og den stigende teknik. Det, som socialdemokratiet og fagforeningerne har været i stand til at give arbejderen, er flere penge i lønningsposen, men det, som skulle være opgaven, var at give ham mere i madposen.

Venstre har et stort ansvar for de vanskeligheder, landbruget står i, fordi den danske bondestand egentlig består af 3 forskellige grupper: den unge generation, som skal købe jord, og som er interesseret i billig jord, selve landbrugeren, som er interesseret i en lav gæld på jorden af forrente, og så den ældre generation, for hvem tiden nærmer sig, da man skal afhænde sit landbrug, da man er jordsælger, og da man har interesse i den høje pris og de lave skatter på jorden. Men for landbruget som sådant er det ikke jordsælgerens og jordspekulantens interesse, der er afgørende, det er den skabende evne i produktionen, og derfor siger retsforbundet, at grundskylden er landbrugets bedste ven og frihandelen kan blive dets frelse.

Det konservative folkepartis ordfører, det ærede medlem hr. Aksel Møller, talte i dag om skattefradragsretten. Jeg vil anerkende, at det konservative folkeparti altid har kæmpet bravt for skattefradragsretten, men det er et mærkeligt forhold, at det samme parti også kæmper for, at skatterne væsentligst skal lægges over som indirekte skat på forbruget, på omsætningen, hvor skattefradragsretten ikke gælder. Nu tales der bag kulisserne i alle kredse om, at når først stemmerne er i kassen og valget er overstået, skal man lave nye skatter i form af en almindelig omsætningskat. Jeg kunne godt lide at vide, hvordan det ærede medlem hr. Aksel Møller stiller sig til en sådan omsætningskat, og hvordan han egentlig vil forlige den med sin stilling til skattefradragsretten.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde i dag nogle bitre ord om finansministerens forslag om fuld grundstignings-skyld. Det forslag, som den højtærede finansminister har fremsat, mener retsfor-

bundet er et brugbart forhandlingsgrundlag. Vi mener, det kan forbedres, og vi mener, det kan kombineres med andre løsninger af jordspørgsmålet. Når det ærede medlem hr. Aksel Møller hævder, at den fulde grundstignings-skyld vil være en konfiskation til fordel for staten af al fremtidig stigning af jordværdien, har han for så vidt ret; men mener det ærede medlem hr. Aksel Møller virkelig, at private jordejere skal have lov til at tilegne sig værdistigninger, som skyldes andre menneskers indsats, andre menneskers arbejde? Det ærede medlem hr. Aksel Møller får et mærkeligt udtryk i ansigtet, når han nærmer sig jordspørgsmålet og grundskylden og grundstignings-skylden. Han får et udtryk, som om det var noget, katten havde bragt ind på gulvtæppet. Men læg mærke til de vanskeligheder, vi har i dag i det danske landbrug, i de danske byer og i de danske erhverv, fordi vi ikke kan løse dette det fundamentaleste af alle økonomiske spørgsmål.

Priserne i Danmark er steget fra ca. 45 til 50 pct. siden 1945, men jordvurderingen viser, at jordværdierne er steget meget mere end priserne. Den officielle vurderingspris for jordværdierne er steget over 70 pct., men salgspriserne viser, at jorden er steget til det dobbelte, med 100 pct., og det betyder, at jordværdien altså er steget dobbelt så meget som priserne.

Efter denne vurdering mener retsforbundet, at den højere vurdering, som finder sted af bygningernes værdi, ikke skal beskattes. Bygningsafgifterne skal lægges fast og aftrappes og afvikles, medens de værdistigninger, som viser sig for selve jordens vedkommende, minsandten skal inddrages. Det kan da aldrig blive en national politik at føre en politik som den konservative, der går ud på, at private mennesker skal have ejendomsret til det, som hele folket skaber. Hvis det ikke er folket, der skal eje det, folket skaber, hvem skal så eje det? Det er den mest unationale politik at hævde, som det ærede medlem hr. Aksel Møller i virkeligheden gør det gennem sin skattepolitik, at private mennesker skal have det, som andre skaber, som hele folket skaber, og så skal staten til gengæld som skatter tage det, som private folk skaber gennem deres arbejde, for det er den eneste vej, samfundet ellers kan få sin indtægt på.